

Amikt még biztosan nem tudtál az amalgám tömésről

- Nők Lapja Cafe
- 2009. 11. 11.

Nincs még egy, a fogászatban használatos anyag, mely az amalgámhoz hasonló vitákat váltott volna ki. Az amalgámot megjelenése óta számos kutató támadta, sokak szerint azonban, azóta sem készült még hozzá hasonlóan tartós anyag, mely különösen rágófogak esetében jelent hosszútávú megoldást a szuvas fogak kezelésére.

Hirdetés

Közel 200 éves múlt

Higany és ón ötvözetéből álló tömőanyagokat már az Ókori Kínában is használták, majd 1818-tól kezdődően folyamatos fejlesztések során 1896-ra alakult ki a legmegfelelőbb keverési arány, melynek felfedezése dr. John Vladimar Black nevéhez fűződik. Napjainkban a fogászati amalgám összetétele a Fogorvos Világszövetség (FDI) leírása szerint a következő:

- 50 százalék folyékony higany
- 50 százalék fémpor, mely legalább 65% ezüstöt, legfeljebb 29% ónt, legfeljebb 6% rezet, legfeljebb 2% cinket és legfeljebb 3% higanyt tartalmaz.

A rettegett higany

Az amalgám összetevői közül a legnagyobb vitákat kétség kívül a higany alkalmazása váltotta és váltja ki napjainkban is. Egyes elméletek szerint a higany folyamatosan oldódik a tömésekből, így akár évekkel később is jelentkezhetnek a higanymérgezés tünetei. Mások szerint viszont a higany csupán a tömés készítését követő percekben oldódik, az amalgám megszilárdulását követően semmilyen problémát nem okoz.

Az Amerikai Fogorvosok Társasága (ADA) ez évi közleményében teljes mértékben biztonságosnak nevezi az amalgám tömések használatát. Ezzel megegyezik a Fogorvosok Világszövetsége (FDI) és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 1997-ben kiadott állásfoglalása, mely szerint egyetlen vizsgálat sem bizonyította egyértelműen az amalgám káros voltát, eltekintve a ritka esetektől és a helyi allergiás reakcióktól.

Féljünk-e az amalgám tömésektől?

Az amalgám tömésekből valóban szabadul fel higany, de ez csak a tömés beillesztését, vagy eltávolítását, cseréjét követő időszakban észlelhető. Egy fogtömés azonban nem tartalmaz olyan mennyiségű higanyt, amely mérgezést okozhatna-magyarázza dr. Balogh Katalin allergológus, fogászati allergia specialista, a Budai Allergiaközpont főorvosa. A higany azonban erősen allergizál, gyakran fordul elő az amalgámra kialakult allergia, melynek jellegzetes tünete a szájüregben az úgynevezett lichenoid reakció (jellegzetes fehér színű nyálkahártya elváltozás), amely közvetlenül az

amalgám tömés közelében fejlődik ki, és a tömés eltávolítása után eltűnik.

Búcsú az amalgámtól

Évekkel ezelőtt az amalgám tömést kis mozsár-szerű edényben keverték, a folyamat közben a rendelőben tartózkodó személyek belélegezhatték, illetve a kezükre is kerülhetett. Ez ma már csaknem történelem, legalább 20 éve "gépesített" az eljárás, azonban az állami rendelők többségében a mai napig gyakori az amalgám tömések alkalmazása. Ennek legfőbb oka az anyag előállításának alacsony költsége és az amalgám tartóssága. A magánrendelőkben ezzel szemben aligha találkozunk higany tartalmú tömésekkel, sőt gyakran végzik a régi amalgám tömések cseréjét is.

Nem csak az amalgám...

A csere abban az esetben lehet indokolt, ha panaszokat észlelünk, ha a szájüregben allergiás tünetek jelentkeznek: égő érzés a szájban, fém íz, gyulladás, fogínyvérzés, fekélyek a szájban, az amalgám tömés közelében fehéres, néha lepedékes elváltozás, bőrkiütések arcon, fejen. Fontos, hogy a felsorolt panaszok kezelésében az első lépés mindig az amalgám és/vagy higany allergia kimutatása. A fogászati allergiák gyakorisága egyre emelkedik. A Budai Allergiaközpontban elvégzett felmérésünk is egyértelműen azt mutatja, hogy 100 betegből nikkelszulfátra 31 esetben kaptunk pozitív eredményt, kobalt vegyületekre 13 beteg mutatott túlérzékenységet. Króm és vas 9 esetben, higany 16 betegnél, amalgám pedig 11 esetben okozott túlérzékenységet. A kellemetlen szájüregi tünetek okozója tehát nem csak az amalgám lehet.-hívja fel a figyelmet dr. Balogh Katalin. A legmodernebb eszközök, a fogászatban használt anyagok és implantátumok is okozhatnak allergiás reakciót, ezért a legfontosabb minden esetben a kiváltó okok tisztázása, majd ezután kezdhethetjük meg azok kezelését.

Forrás: orvostkeresek.hu